

Inledning: Vi är nu inne i Trettondagstiden, grekiska epifania. I dessa texter uppenbaras för oss vem Jesus är, se v 26.

1. Om du visste ...

- a) Jesus var tvungen att gå genom Samarien, v 4. Varför det? På grund av kärlek till samarierna! Han var tvungen att överskrida gränserna.
- b) Om du visste ... Kvinnan visste inte vem Jesus är. Härligheten var dold för henne. Det finns många som inte kan se Jesus, men också många som vill upptäcka honom.
- c) Gudstjänststatistiken sjunker, säger man, men de som kommer har i hög grad upptäckt vem Jesus är.

2. ... en källa som ger evigt liv

- a) Jakobs brunn finns än idag, 32 m djup med det klaraste vatten. Varje människa behöver vatten. Det rinnande vattnet, är det levande vattnet. Allt vatten innehåller och ger liv.
- b) Men här talar Jesus bildligt om en brunn med andligt liv som gör att vi aldrig behöver törsta. Den är gränslöst stor och vi bär den inom oss. Vi får tillgång till Gud när vi upptäcker vem Jesus är.
- c) Några av er minns hur ni törstade. ”Här en källa rinner, säll den henne finner”. Att finna Gud är en upptäckt som släcker all törst, men det är också att ha tillgång till en daglig bönen. Gud själv är källan och vi kommer till honom dagligen och stundligen i ständig meditation oavsett hur vi känner. Tänk att få tillhöra en sådan Gud! Vem är då denne Gud?

3. Det är jag!

- a) Här låter Johannes oss förstå något av hur det går till att lära känna Gud. Det börjar med självinsikten. Plötsligt förstår hon att det finns en Gud som känner henne helt och fullt. Då blir det nödvändigt för henne att få god relation till denne.
- b) Kvinnan visste att Messias ska komma, men inte när han ska komma. *Då* ska man dricka ur frälsningens källor, som GT-texten så underbart beskriver. Men människan är blind för Guds närvaro. Därför vet hon inte vem hon ska tillbe, inte var och inte alls hur hon ska kunna släcka sin törst efter levande Gud.
- c) Vi tillber en Gud som inte syns, men som visat sig i och genom Jesus Kristus. Vi har lärt känna honom.

Avslutning: Jesus inte bara visar oss Guds härliga frälsning. Han vinner den och skänker den till oss. Vi får tillgång till det levande vattnet i samma stund vi lär känna Gud genom Jesus Kristus. När vi tillsammans med alla de heliga lever Kyrkans liv, genom evangeliets ord och nattvardens gemenskap fylls vi av det levande vattnet.

Budskapet: Något om vad som menas med härligheten, hur Gud visar oss sin härlighet, och antyda hur vi får del av den.

1) I bibeln är härligheten en Guds kvalité, inte väsen. Den strålar ut från honom och syftar på **strålglansen**. Han uppenbarar sig själv, till exempel i Ex 16:10 (molnskyn), Mose ville se mer och bad om att få se Guds härlighet i Ex 33:18 (klippan). Gud visar sig också i helgedomen Ex 40:34. Framför allt visar sig Gud i skapelsen och historien, särskilt i sin frälsande gärning. I ändens tid skulle uppenbarelsen fulländas, Jes 60:1f och nationer komma att omvända sig, **Ps 96:3–9**. Detta följer med in i NT, inte minst med aposteln Johannes, där ”härligheten” blir ”tecken”.

2) V 4 Han ”måste” ta vägen genom Samarien eftersom det var en del i Guds frälsningsplan. **2 Kung 17:24–32** berättar om hur kungen av Assyrien, 700 f Kr, lät folken bosätta sig i Samarien.

Det är typiskt Johannes att med samma ord avses olika realiteter och därför talade de förbi varandra, till exempel vatten och ande. Så är det också med kvinnan i Joh 4. Hon är en verklig kvinna, men får också med sina fem män symbolisera hela folket och dess relation till Gud.

3) Samtalet vid Sykars brunn rör sig från ytan till djupet, från lögnen till sanningen, från synden till syndernas förlåtelse, från det gamla till något nytt. Om vi följer kvinnas tilltalar hon Jesus i tur och ordning på följande sätt: du som är jude, Herre, Messias och samtalet slutar med att Jesus säger: ”Det ’Är Jag’ som talar till dig.” Där slutar samtalet. Där befrias kvinnan. Nu ser hon honom som befriar. Hon såg Guds härlighet! Gud har samma mål för dig och mig.

4) Guds härlighet visar sig i Jesu liv och livsstil, **Joh 1:14**. Han är tecknet, 2:11, 11:4. Jesus ber att vi ska få del av Guds härlighet, Joh 17:22 och Paulus låter oss veta att vi har fått del av den **2 Kor 3:18** och kommer att få del av den, Rom 8:30 därför är *Kristus i er, härlighetens hopp*, Kol 1:27. Det grekiska ordet *dóxa* finns 165 gånger i NT, ära, majestät och kraft, Härlighetens Gud, Apg 7:2, härlighetens Far, Ef 1:17f och **2 Petr 1:17** den majestätiska härligheten.

Jesus visar sig i sin härlighet på förklaringsberget. Här är det inte en fråga om sådan strålgans som Mose utstrålade efter att han talat med Gud utan om hans väsen. Det är sådan han ska vara när han kommer åter, **Fil 3:21**.

Så något om hur vi får del av härligheten genom att tolka och tro vardagens tecken. De kan endast förstås genom tron på Guds omsorg, men lämnar avtryck hos den som ser.

5) När Jesus talar om det levande vattnet är det en bild för den helige Ande. Människan behöver vatten för att överleva och den kristne behöver levande vatten för att överleva. När vi döptes fick vi den helige Ande som gåva, men hur tog vi vara på Guds gåva? **1 Kor 6:20, 10:31** Vår kallelse är att ära, det vill säga förhålla oss till vår Gud.

6) Det finns möjligheter att ära Gud varje dag. Han kommer till oss i det fördolda, i det enkla och vardagliga, genom andra människor, i måltiden eller oförutsägbara händelser. Ha kommer särskilt till oss genom bibelordet, i dopets vatten och i nattvardens bröd och vin.